

تأثیر سطوح مختلف ترینگزایک اتیل بر میزان رشد چمن رای گراس چند ساله (*Lolium perenne L.*)

رحیم امیری خواه^(۱), نعمت الله اعتمادی^(۲), علی نیکبخت^(۲), ابراهیم کیانی^(۱), محمد کارگر^(۳)

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان-۲- عضو هیئت علمی گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان-۳- دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

چمن رای گراس چند ساله یکی از رایج ترین گونه های چمن فصل سرد مورد استفاده برای مناطق سردسیر و معتدل در دنیا است. به منظور بررسی تأثیر سطوح مختلف ترینگزایک اتیل بر میزان رشد چمن رای گراس چند ساله در سال ۱۳۸۹ طرحی در قالب بلوک های کامل تصادفی اجرا گردید. تیمارهای مورد بررسی شامل سه سطح ترینگزایک اتیل (۰/۰۲۵، ۰/۰۵ کیلوگرم در هکتار) بودند. نتایج نشان داد که ترینگزایک اتیل میزان رشد را در این نوع چمن تا چهار هفته بعد از تیمار کاهش داد. بطور کلی غلظت ۰/۰۵ کیلوگرم در هکتار ترینگزایک اتیل می تواند بیشترین اثر را در کاهش ارتفاع و در نتیجه کاهش تعداد دفعات چمن زنی ایجاد نماید.

کلمات کلیدی: چمن رای گراس، ترینگزایک اتیل، میزان رشد

مقدمه:

چمن یکی از بهترین گیاهان پوششی است که از دیرباز شناخته شده و هم اکنون نیز یکی از عناصر اصلی و جز لاینک طراحی فضای سبز به شمار می آید [۶]. یکی از چمن های فصل سرد رای گراس چند ساله (*Lolium perenne L.*) است که در آب و هوای خنک رشد مناسبی کرده و در دماهای بالا به خواب می روند. بهترین دما برای رشد این گونه ۱۵-۲۴ درجه سانتیگراد می باشد [۱]. این چمن در طول سال بخصوص در بهار و پاییز رشد سریعی داشته و در نتیجه نیازمند تعداد دفعات چمن زنی زیاد، صرف هزینه و نیروی کارگری می باشد. یک روش قابل قبول برای کنترل رشد بیش از حد گیاهان کاربرد تنظیم کننده های رشد گیاهی است [۵]. تنظیم کننده های رشد گیاهی مثل ترینگزایک اتیل بطور گسترده ای در صنعت چمن برای کاهش تعداد دفعات سرزذی و بهبود کیفیت و زیبایی استفاده می شوند. ترینگزایک اتیل بازدارنده رقابتی تری بتا- هیدروکسیلاز تبدیل اسید جیبرلیک- ۲۰ (GA₂₀) به اسید جیبرلیک- ۱ (GA₁) است که باعث کاهش کنترل می کند و به طور گسترده ای در نشان داده است که ترینگزایک اتیل به طور مؤثری رشد عمودی شاخساره را در گیاهان کنترل می کند و به طور گسترده ای در صنعت چمن برای کنترل رشد عمودی در چمن های فصل گرم و فصل سرد به کار می رود [۲]. علاوه بر کاهش ارتفاع دیگر پارامترهای رشد مانند کلروفیل، پنجه زنی، میزان ریشه تحت تأثیر کاربرد ترینگزایک اتیل قرار می گیرند [۴ و ۳]. این پژوهش با هدف مطالعه بررسی اثر غلاظت های مختلف ترینگزایک اتیل بر میزان رشد چمن رای گراس چند ساله اجرا گردید.

مواد و روش ها:

این تحقیق در سال ۱۳۸۹ در فضای اطراف گلخانه دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان، در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با ۳ سطح تیمار هورمونی و در سه تکرار اجرا شد. ابتدا بذر چمن رای گراس چند ساله در کرتهایی به مساحت ۳ متر مربع کشت گردید. پس از استقرار چمن، ترینگزایک اتیل در سطوح صفر، ۰/۰۲۵ و ۰/۰۵ کیلوگرم در هکتار در تاریخ ۱۳۸۹/۰۴/۱۳ به کار رفت. در طول آزمایش هر هفته بطور تصادفی ارتفاع ۱۰ نقطه از هر کرت اندازه گیری شده و میانگین آنها محاسبه گردید. سپس چمن از ارتفاع ۴ سانتی متری کوتاه شده، قسمت سرزذی شده یک متر مربع جمع آوری و وزن تر آنها محاسبه گردید. پس از اندازه گیری وزن تر، نمونه ها در دمای ۷۰ درجه سانتیگراد آون به مدت ۴ ساعت قرار داده شده و سپس وزن خشک قسمت سرزذی شده اندازه گیری شد.

نتایج و بحث:

نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد بین تیمارهای مختلف از نظر ارتفاع تفاوت معنی‌داری در سطح یک درصد وجودارد. بررسی اثر ترینگراپکاتیل بر روی ارتفاع تاج چمن رای‌گراس چند ساله نشان داد که با افزایش سطح ترینگراپکاتیل ارتفاع تاج کاهش یافت. ارتفاع گیاه در هفته اول بعد از تیمار، به ترتیب در تیمار ۰/۲۵ و ۰/۵ کیلوگرم در هکتار ترینگراپک-اتیل ۱۶/۵۶٪ و ۲۳/۸۱٪ نسبت به شاهد کاهش نشان داد (جدول ۱). توقف رشد دو تا چهار هفته بعد از تیمارهای ترینگراپکاتیل ادامه یافت که حداقل کاهش ارتفاع در هفته دوم بعد از شروع تیمار در هر دو سطح ترینگراپکاتیل نسبت به شاهد بود. میانگین شش هفته‌ای کاهش ارتفاع برای دو تیمار ۰/۲۵ و ۰/۵ به ترتیب ۱۳/۲٪ و ۱۹/۴۳٪ نسبت به شاهد بود. کاهش ارتفاع تاج در اثر ترینگراپکاتیل بر روی چمن‌ها در بررسی‌های قبلی نیزگزارش شده است [۳ و ۴]. ترینگراپکاتیل با مانع شدن تولید GA₁ از طویل شدن سلولی جلوگیری می‌کند و نهایتاً باعث کاهش رشد عمودی و ارتفاع تاج گیاه می‌گردد [۳]. جدول تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که از نظر وزن تر قسمت سرزنى شده سطوح مختلف ترینگراپکاتیل با شاهد در سطح یک درصد تفاوت معنی‌دار وجود دارد. ولی بین دو سطح ۰/۲۵ و ۰/۵ کیلوگرم در هکتار ترینگراپکاتیل تفاوت معنی‌داری نیست. در خصوص وزن خشک جدول تجزیه واریانس نشان داد که تفاوت معنی‌داری در تیمار ۰/۵ کیلوگرم در هکتار ترینگراپک-اتیل با تیمار شاهد و تیمار ۰/۲۵ در سطح یک درصد وجود دارد اما بین تیمار شاهد و ۰/۲۵ تفاوت معنی‌داری وجود نداشت. در طول زمان آزمایش ترینگراپکاتیل باعث کاهش میزان قسمت سرزنى شده نسبت به شاهد شد. این کاهش وزن تر و خشک قسمت سرزنى شده در هفته اول بعد از تیمار در دو سطح ۰/۲۵ و ۰/۵ ترینگراپک اتیل برای وزن تر به ترتیب ۳۹/۸۴٪ و ۵۰/۷۴٪ و برای وزن خشک به ترتیب ۲۵/۱۶٪ و ۴۹/۲۲٪ بودند. کاهش میزان قسمت سرزنى شده دو تا چهار هفته بعد از تیمار ادامه داشت که حداقل کاهش در سطح ۰/۲۵ برای وزن تر در هفته ۴ بعد از تیمار و برای وزن خشک در هفته دو بعد از تیمار بود (جدول ۲ و ۳). در تیمار ۰/۵ کیلوگرم در هکتار حداقل کاهش برای وزن تر و وزن خشک در هفته اول بعد از تیمار رخ داد. اثر کاهشی ترینگراپکاتیل بر میزان قسمت سرزنى شده در هفته پنج و شش بعد از تیمار وجود نداشت. اگرچه در هفته شش بعد از تیمار ۰/۵ کیلوگرم در هکتار باعث افزایش میزان قسمت سرزنى شده شد که با تیمارهای دیگر دارای تفاوت معنی‌دار بود. بطور کلی

جدول ۱- اثر ترینگراپک اتیل بر ارتفاع چمن ریگراس چند ساله

میانگین هفتگی	تیمار						
	هفته بعد از تیمار						
	سانتی متر						
a _{۷۳/۴۸}	d _{۶۵/۳۳}	d _{۶۹/۲۳}	d _{۷۷}	c _{۷۱/۱۶}	b _{۸۰/۰۳}	a _{۸۵/۱۳}	شاهد
b _{۷۳/۷۸}	d _{۶۵/۹۰}	d _{۶۸/۳۰}	e _{۶۰}	e _{۵۸/۰۳}	e _{۵۹/۴۶}	cd _{۷۱/۰۳}	۰/۲۵
c _{۵۹/۲}	d _{۶۵/۹۰}	d _{۶۵/۷۶}	e _{۵۶/۹۶}	f _{۵۰/۹۰}	f _{۵۰/۸۳}	d _{۶۴/۸۶}	۰/۵
۱۳/۲	-۰/۸۷	۱/۳۴	۱۰/۴۴	۲۱/۷۵	۲۵/۷۰	۱۶/۵۶	٪ کاهش تیمار ۰/۲۵
۱۹/۴۳	-۰/۸۷	۵/۰۱	۱۴/۹۸	۳۱/۳۶	۳۶/۴۹	۲۳/۸۱	٪ کاهش تیمار ۰/۵

غلظت ۰/۵ کیلوگرم در هکتار ترینگراپکاتیل می‌تواند بیشترین اثر را در کاهش ارتفاع و در نتیجه کاهش تعداد دفعات چمن زنی

ایجاد نماید

اعدادی که دارای حروف مشترک می‌باشند، تفاوت معنی داری در سطح ۵ درصد ندارند.

جدول ۲- اثر ترینگراپک اتیل بر وزن تر قسمت سرزنش شده چمن ریگراس چند ساله

میانگین هفتگی	هفته بعد از تیمار						تیمار
	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
گرم بر متر مربع							
^a ۵۱/۲۱	g _{۳۱/۳۳}	ghi _{۲۸/۴۰}	ef _{۴۴/۶۶}	g _{۳۱/۷۳}	b _{۶۷/۷۰}	^a ۱۰۵/۴	شاهد
b _{۳۷/۰۳}	gh _{۲۸/۲۶}	ghi _{۲۸/۲۶}	hi _{۲۵/۷۶}	j _{۲۰/۸۳}	de _{۴۹}	c _{۶۲/۲۰}	۰/۲۵
b _{۳۷/۰۶}	d _{۵۱/۰۶}	gh _{۲۹/۲۳}	ij _{۲۳/۷۳}	i _{۲۴/۳۶}	f _{۴۲/۴۶}	d _{۵۰/۹۳}	۰/۵
۲۷/۶۹	۹/۸	۰/۴۹	۴۲/۳۲	۳۴/۳۵	۲۷/۶۲	۳۹/۸۴	٪ کاهش تیمار ۰/۲۵
۲۹/۵۸	-۶۴/۵۷	-۲/۹۲	۴۶/۸۶	۲۳/۵۴	۳۷/۲۸	۵۰/۷۴	٪ کاهش تیمار ۰/۵

اعدادی که دارای حروف مشترک می‌باشند، تفاوت معنی داری در سطح ۵ درصد ندارند.

جدول ۳ اثر ترینگراپک اتیل بر وزن خشک قسمت سرزنش شده چمن ریگراس چند ساله

میانگین هفتگی	هفته بعد از تیمار						تیمار
	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
گرم بر متر مربع							
^a ۱۸/۹۰	fgh _{۱۰/۵۳}	h _{۹/۱۶}	efgh _{۱۲/۲۳}	fgh _{۱۰/۴۰}	b _{۳۱/۱۶}	^a ۳۹/۹	شاهد
^a ۱۷/۷۵	cde _{۱۷/۳۳}	efgh _{۱۲/۴۶}	cd _{۱۷/۷۶}	gh _{۱۰/۰۶}	c _{۲۰}	b _{۲۹/۸۶}	۰/۲۵
b _{۱۳/۸۲}	cde _{۱۵/۲۶}	efgh _{۱۲/۰۶}	fgh _{۱۰/۷۳}	gh _{۹/۸}	defg _{۱۴/۸}	c _{۲۰/۲۶}	۰/۵
۶/۰۸	-۵۵/۰۸	-۳۶/۰۲	-۴۵/۲۱	۳/۲۷	35/81	۲۵/۱۶	٪ کاهش تیمار ۰/۲۵
۲۶/۸۷	-۴۴/۹۱	۳۱/۶۶	۱۲/۲۶	۵/۷۹	۵۲/۵	۴۹/۲۲	٪ کاهش تیمار ۰/۵

اعدادی که دارای حروف مشترک می‌باشند، تفاوت معنی داری در سطح ۵ درصد ندارند.

منابع

- [۱] اعتمادی، ن. و ح. فولادی (متجمین). ۱۳۸۸. مدیریت چمن در مناطق معتدل. انتشارات جهاد دانشگاهی واحد صنعتی اصفهان. ۳۴۳ ص
- [2] Beasley, J.S., B.E. Branham and L.M. Ortiz-Ribbing. 2005. Trinexapac-ethyl affects Kentucky bluegrass root architecture. *HortScience* 40: 1539-1542.
- [3] Ervin, E.H. and A.J. Koski. 2001. Trinexapac-ethyl increases Kentucky bluegrass leaf cell density and chlorophyll concentration. *HortScience* 36: 787-789.
- [4] Heckman, N.L., R.E. Gaussoin, G.L. Horst and C.G. Elowsky. 2005. Growth regulator effects on cellular characteristics of two turfgrass species. *Int. Turfgrass Soc. Res. J.* 10: 857-861.

- [5] Rademacher, W. 2000. Growth retardants: Effect of gibberellin biosynthesis and other metabolic pathways. *Annu. Rev. Plant Physiol. Plant Mol. Biol* 51: 501–531.
- [6] Sakr , W.R. 2009. Respose of paspalum turfgrass grown in sandy soil to trinexapac-ethyl and irrigation water salinity. *Journal of horticulture Science & Ornamental Plants* 1: 15-26.

Effects of different Trinexapac-ethyl levels on growth rate of Pereniale Ryegrass(*Lolium perenne* L.)

Rahim Amiri khah¹, Nemmat Allah Etemadi,² Ali Nikbakht,² Ebrahim Kiani¹,mohammad kargar³

1-Masters students of Horticulture College of Isfahan University and Technologhy

(amiri_rahim@yahoo.com)

2-Faculty member of Horticulture College of Agriculture of Isfahan University and Technologhy

3-Masters students of Horticulture College of Tabriz University

Abstract:

Pereniale Ryegrass(*Lolium perenne* L..) is one of the most widely used cool- season turfgrasses in cold and transition climates. A experiment was carried out to determine the effect of Trinexapac-ethyl on growth rate in Pereniale Ryegrass in the form of complete randomized block design in 2010. Treatments were applied with trinexapac-ethyl(0, 0.25, 0.5 kg/ha) and 3 replications. results showed that trinexapac-ethyl reduced growth rate of Pereniale Ryegrass to 4 week after treatment. generally, concentration of 0.5 kg/ ha trinexapac-ethyl can be most effective in reducing the height in Result reduced frequency moving of turfgrass.

Keyword: Pereniale Ryegrass, Trinexapac-ethyl, growth rate